

LÁSZLÓFFY CSABA

LENIN

Elfogatási és megsemmisítési parancs

kelt i.e. 71-ben

valamint i.u. 33-ban majd 1514-ben 1525-ben

1600-ban 1794-ben 1849-ben

1895-ben és 1917-ben

Rómában Jeruzsálemben Gyulafehérváron Wormsban

Velencében Párizsban Bécsben Péterváron

egy Vlagyimir Iljics Uljanov nevezetű

személy ellen

(hírhedtebb fedőnevei Spartacus Jézus Dózsa

Thomas Münzer Giordano Bruno Robespierre Petőfi

Lenin)

aki az itáliai és a palesztinai kétszeres

keresztrefeszítettés ellenére

(bár húsát kikezdte a nap és a madarak csőre)

a sorozatos kivégzések ellenére

(beleértve az elevenen való pörkölést

és máglyán való elégetést)

nem szűnt meg hinni szervezni és lázítani

s aki mint a világbirodalmak felforgatásának bűnével

a társadalmi osztályok közötti különbségek eltüntetésének

a hódító háborúk azonnali betiltásának

s a világbéke megteremtésének agresszív szándékával

vádolt rendkívül veszélyes elem

ezennel végérvényesen halálra ítéltetik

aláírások

Gracchus szenátor

Pontius Pilátus Judea római helytartója (a jeruzsálemi

főpapok közbenjárására)

Zápolya János erdélyi vajda

V. Károly német császár

a velencei és a római inkvizíciót utasító VIII. Kelemen pápa

Barras tábornok a konvent megbízásából

Ferenc József Habsburg császár

II. Miklós Oroszország cárja

és az Ideiglenes Kormány nevében Kerenszkij.

1921. március 7.

Mit adjunk enned szülőanyácska Oroszhon?

BÄRMIT CSAK TÖBB HALOTTAT NE!

ott ül egy parasztszánban
bélelt kabátban füles sapkával Lenin
kásásodik a márciusi hó
de Kronstadtot még félelmetes jégmező
veszi körül

rágondolva a szív
jobban borzong mint valamikor
a száműzetésben Szibériában

„ULJANOV ÚR MINDIG JÓKEDVŰ“*

(emlékezés áramütése a
kilátástalan szabad ég alatt)

„igen különösen ha vadászatból jöttem
vállamon kis huncut prémesekkel
s volt mikor csak hóval vigasztalhattam magamat
mit puskám az ágakról bundámra harizsált“

(Uljanov úr hová lett szeme sarkából
a ravaszkas mosoly ha ravaszt lát?)

„ELVTÁRS CÉLOZZ NE RESZKESS GYÁVAMÓD!“**

„lőni kell persze most is
és nemcsak prémes burzsujokra
éhségtől nyúzott matrózokra is
még hozzá a tegnap-még-mieinkre
ki állította hogy én csak bátor lehetek
többmillió szétmálló szájból
szorítottam ki a kemény szót s z a b a d s á g
s most olyasmit kell kérnem tőlük
amit az ember csak belső parancsra tehet meg
öljétek meg önmagatokból azt ami
teljes halált hoz
a széthúzást és a tudatlanságot
az éhség árulását az agy ellen
különben felajzott forradalmunk
csak töredék marad
mint az örök hó útján elakadt
első s utolsó vers ott a száműzetésben

* Krupszkaja leveléből, egy lengyel nő megjegyzése

** Blok: Tizenketten

SUSÁBAN A SZAJÁN LÁBÁNÁL
(utolsó nyugodt sétája lehetett az
nem csellenghetett tovább szeliden
utat kellett törnie mindannyiunknak
a dialektika erdejében)

*

azt mondják nem volt rá még példa
a háborúk történetében
hogy jégről rohamozzanak meg
egy roppant tengeri erődöt
és ráadásul milyen gyalogsággal
(ködevők üres a komiszkenyér-
tarisznya s nedves mahorka helyett
jég sistereg a robbanástól)
önkéntesek hada mely egyelőre
célozva túlélni tanul
Uljanov elvtárs kétségbeesést rejtő mosolyától.

Levelek a jelenből s a jövőből

Lenin nem lehet olyan messze mint a mauzóleum meredt csendje
Legfeljebb annyira mint mikor elrejtőzött egy finn faluban

és fullasztó őszök

tartós telek idején újra hírt ad magáról ilyesmit ír

„Egyik hazatérésem alkalmával illegális marxista irodalmat vittem Svájc-ból Pétervárra Az állomásban többen vártak Egy elvtárs hajlongva pincér-udvariassággal vette ki kezemből a kettősfenekű bőröndöt Meglephette a rendkívüli súly csodálkozva tekintett rám Robbanóanyag mondtam ravasz hunyorítással Jobb ha visszaadja a bőröndöt mert akinél megtalálják És csettintettem egyet Zavartan pislantott felém de aztán kihúzta magát s úgy nekilendült a poggyászszal hogy az utcán is csak erővel tudtam visszavenni tőle Másnap zárt ajtó befüggönyözött ablakok mögött ebéd közben vitáztunk a forradalomról öten-hatan Volt aki mint gyöngyháznyelű bicskát képzeletében máris zsebredugta a kész győzelmet és szietett haza hogy fénylő ebédutáni álma legyen Az állomásban udvariaskodó elvtárs is úgy fújta felém búcsúzkodó szavait akár egy finom cigaretta füstjét A forradalom diadala után végérvényesen helyreállhat a rend s normális keretek közt és legálisan zajlik majd minden nemdebar? Szinte mohón leste válaszomat mint a kereskedő a pénzsámolás zenéjét ha reklámozott portékája végre maradéktalanul elkelt Tudtam hogy a különös bőrönd meg ez a befüggönyözés is ott motoszkal valahol az eszében A LEGNORMÁLISABB REND A TÖRTÉNELEMBEN A FORRADALOM RENDJE kezdtem nyomatékkal a feleletet Az új gondolatok törekvések sohasem születhetnek teljes legalitásban Az

alkotó agynak mindig fel kell készülnie a robbantásra még akkor is ha csupán olyan szelíd töltet van benne mint az én kettősfenekű bő-röndömben **Azzal felálltam s mint a bűvész elővarázsoltam poggyászom legaljából Engelstől A német parasztháború-t orosz nyelven és a Párizsi Kommün való történetét**

olvashatnék tőle egyebet is — ezek nem távolból érkezett levelek ha egyik-másik elkallódná ha késve érkezne meg valahova a fehér lakájkesztyűt viselő „forradalmároktól“ kérjétek számon

hol van ő

ne higgye el Leninről senki hogy szükségben megszűnt üzeni.

Kazinczy Gábor: Shakespeare-figura

